

עין משפט
גד מצודה
קיו:

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְנִשְׁכַּח כִּי תִחְטָא וּמַעֲלָה
מֵעַל בֵּיךְ וְכֹחֶשׁ בְּעִמְּתוֹ
בִּפְקֻדוֹן אוֹ בְּתוֹשׁוֹת יָד
אוֹ בְּגֹל אוֹ עֶשֶׂק אֶת
עִמְּתוֹ: וִיקָרָה כֹּא
2. אוֹ מִבֵּל אֲשֶׁר יִשָּׁבַע
עָלָיו לִשְׁכַּר וּשְׁלֵם אֹתוֹ
בִּרְאשׁוֹ וְחֻמְשֹׁתָיו יִסֶּף
עָלָיו לֹאֲשֶׁר הוּא לוֹ
יִתְּנֵהוּ בְּיוֹם אִשְׁתּוֹ:
וִיקָרָה כִּי כֹר

הגהות הב"ח

- (א) נמ' דמדיון שנים וס'
לקמיה דרבה פטריה:
(ב) שם נפקדון מיעט או
מובל אשר ישנע:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

[א] רש"י ד"ה וואי לא טר
נברכות ירושלמי. ג"כ פ"ב
הלכה ח יעו"ס:

הגוזל ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

דילכוון אמרי דילכוון היא. מי הקונטרס המורה היא של בני צנל וקשה צפרק לולל וערבה (קוסה דף קי. ושם ד"ה וסל) גני האה דקאמר ערבה יסוד נביאים הוא ושכחום וחזרו יסודים ופרך מי א"כ יומנו הם והא"כ יומנו דילכוון אמרי דילכוון הוא ופירש

הדרא ליה עכנא א"ל עכנא עכנא פתח פומיך ויכנס הרב אצל תלמיד ולא פתח יכנס חבר אצל חבר ולא פתח יכנס תלמיד אצל הרב פתח ליה בעא רחמי ואוקמיה א"ל אי הוה ידענא דדרכיה דמר הכי לא חלשא דעתי השתא ליחי מר בהרן א"ל אי מצית למיכעי רחמי דתו לא שכיבנא אוילנא ואי לא אוילנא הוואיל וחליף שעתא חליף תייריה אוקמיה שיליה כל ספקא דהוה ליה ופשמנינהו ניהליה היינו דראמר ר' יוחנן דילכון אמרי דילחון היא: ההוא דרחמי אממכסא דר' אבא יתיב ר' אבהו ור' חנינא בר פפי ור' יצחק נפחא ויתיב ר' אילעא גבייהו סבור לחיוביה מהא דתנן ^{סד} את הדין זיכה את החייב וחייב את הוכאי טימא את המהור ופסידה את המטא מה שעשה עשוי וישלם מביחו א"ל ר' אילעא הכי אמר רב והוא שנשא ונתן ביד אמרי ליה זיל לגבי דר"ש בן אליקים ורבי אלעזר בן פדת דרייני דינא דגמי אול לגבייהו חייבי' ממתנ' ^{טא}ם מחמת תגולן חייב להעמיד לו שדה אחר ואוקמנא דאורי' אחוויי: ההוא גברא דהוה מפקיד ליה כסא דכספא סליקו גנבי עילויה שקלה יתבה להו אתא לקמיה דרבה פטריה א"ל אביי האי מציל עצמו כממון חבריו הוא אלא אמר רב אשי ^{טז}חיון אי איניש אמיד הוא אדעתא דידיה אתו ואי לא אדעתא דכספא אתו: ההוא גברא דהוה מפקיד גביה ארנקא דרפיון שבויים סליקו גנבי עילויה שקלה יתבה ניהליהו אתא לקמיה ^{טז} (ד)רבא פטריה א"ל אביי והא מציל עצמו כממון חבריו הוא א"ל

ואין לך פירון שבויים גדול מזה: והוא גברא^א דאקריים ואסיק חמרא למברא^ב קמי דסליקו אינשי במברא בעי לאמבועי אתא ההוא גברא מלח ליה לחמרא דההוא גברא ושדיה לנהרא וטבע אתא לקמיה דרבה: פטריה אמר ליה אביי והא מציל עצמו בממון חבירו הוא א"ל האי מעיקרא רודף היה רבה למעמיה^ג דאמר רבה רודף שהיה רודף אחר חבירו להורגו ושיכר את הכלים בין של נרדף בין של כל אדם פטור שהרי מתחייב בנפשו ויגורדף ושיכר את הכלים של רודף פטור^ד שלא יהא ממונו חביב עליו מגופו אבל של כל אדם חייב^ה דאסור להציל עצמו בממון חבירו ורודף שהיה רודף אחר רודף להציל ושכר כלים בין של נרדף בין של כל אדם פטור ולא מן הדין אלא שאם אי אתה אומר כן אין לך אדם שמציל את חבירו מן הרודף: **מתני'** ישטפה נהר ואמר לו הרי שלך לפניך: **גמ'** ת"ר הגזול שדה מחבירו וישטפה נהר חייב להעמיד לו שדה אחר דברי ר' אלעזר ותכ"א אומר לו הרי שלך לפניך במאי קא מיפלגי ר"א דרש ריבויי ומיעוטי יוכחש בעמיתו ריבוי בפקדון מיעט^ו (כ) כל אשר ישבע עליו לשקר חזר וריבה ריבה ומיעט וריבה ריבה הכל ומאי רבי רבי כל מילי ומאי מיעט מיעט שמטותו ורבנן דרש כללי ופרטי וכחש כלל בפקדון פרט או מכל חזר וכלל כלל ויפרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט דבר המיטלטל וגופו ממון אף כל דבר המיטלטל וגופו ממון יצאו קרקעות שאין ממלטלין יצאו עבדים שהוקשו לקרקעות יצאו שמטות שאע"פ שממלטלין אין גופן ממון והדתיא הגזול את הפרה וישטפה נהר חייב להעמיד לו פרה דברי ר' אלעזר וחכמים אומרים אומר לו הרי שלך לפניך התם במאי קמפלגי אמר רב פפא התם במאי עסקינן כגון שגזל שדה מחבירו והיתה פרה

עשה עצמו כנגלג ומקיף את פי ואין אדם יכול ליכנס: פתח פ"ד.
וממספיק ועשה פתח ליכנס: אי מליס
נא. אי אקשינא לך אולינא בהדך
ואעמוד אצלך צניח המדרש: ואי
לא הואיל ולינא טעמא. ואמריש
יגמא חילי וזלי אלקי עוד טעמא
היגמא חילי וזלי אלקי עוד טעמא אחר

מוסף רענ"י

[illegible]